

Juudaksille

*En kiitä teitä, vilpit ystäväni,
mitk' tietä käynte luhun Juudaksen.
Te ystäviä ootte edessäni,
— mutt' takaa lyötte mua pilkat.*

*En kiitä miestä millä sielussansa
on pyyleet rumat himot likaiset.
Mi kullan eestä tuopuu joukostansa
ja päästää suustaan kurjat valehet.*

*En kiitä miestä, mikä valmis aina
on muuttamahan omat aatokset.
Mi toist' on tänään, toista sunnuntaina,
kun kyseessä on omat pyyleet.*

*Mä vihaan, inhoon, Juudas-sielut teitä!
Mä vihaan, vihaamasta päästyän.
Mä inhoon niinkuin hurskas perkeleitä
ja toivon kauas teidät silmistään!*

EEMELI RAUTIAINEN.

CLEVELAND, OHIO

Ei taaskaan mitään Toverittaren palstoilla täältä Clevelandista. Missä vika? Siinäkö, ettei ole kykenevää naista kirjottamaan? Ei vika ole siinä, sillä kyvykkäämmät ja tietoisemmat naiset kuuluvat meidän joukkoomme (vasemmistolaisien). Vika lienee vain siinä, ettei tule kenenkään tartutuksi kynään kiinni ja kaipa toiset ovat luottaneet 'viralliseen', joka on kuulemma valittu osaston kokouksessa ja niin se on jäänyt kaikilta kirjottamatta.

Ettei Toverittaren lukijakunta luulisi täällä aivan laakereilla levättävän, pirttelen vähän yleispiirteitä s. a. osaston sekä menneistä että tulevista hommista.

Osastomme sai viime kuun ajalla viettä sellaista henkisesti rikasta elämää. Täällä oli nimittäin ne Ohion alueen agitaattorikurssit. Sillä ajalla kuultiin monta hyvää puhetta kursseiden opettajilta sekä oppilailta, mutta nyt on "kurssi-ikä" ohi ja saamme tulla toimeen kotoisilla voimilla. Ne "kurssit" ne ovat olleet täkäläisen keltaisen sakin jurnutus-aiheena. He eivät voi mitenkään sulattaa sitä kun kurseille oli niin suuri osanotto. Vakituksia oppilaita kurssilla oli 16.

Vappukin se on taas juhlistu, mutta todellista juhlatunnetta ei kuitenkaan ole työlläiset vielä tänä Vappuna saaneet juhliksaan virittää muualla kuin Venäjällä. Muissa maissa noita juhlia on häiritetty. Niinpä täälläkin s. a. osaston toimeenpanemien vappujuhlin tuli joukko poliisia et-

simään "vallankumousta" miesten taskuista; huolellisesta etsimisestä huolimatta ei kuitenkaan mitään dokumenttia löytynyt, ja poliisit tuumivat vain pois mennessään, että ei kai me ollakaan "oikeassa" paikassa. Hukkaan siis meni hyvät humalat, kun ei löytynyt yhtään mitään vaarallista.

Naiset herättivät ompeluseuran toimintaan. Miehillä ja muutamilla naisillakin on jonkunlainen kauhuttune ompeluseuraa kohtaan. He varmaankin luulevat, että opettelemme oikein ammatti-oppilaita ja päästyämme ammattilaisiksi, vaihdamme periaatteita ja menemme räätälien kanssa sen fitchburgilaisen poliisikapula-politiikan piiriin. Mutta tästä ei ole pelkoa, sillä se joukko, joka oli koolla viimeisissäkin ompeluseuran kokouksessa, oli siksi asiasta tietoisia joukkoa, että niitä keskustelua olisi kannattanut miestenkin olla kuulemassa. Toistaiseksi kokoonnumme perheissä joka torstai-iltapäivä. Toivomme, että kaikki osaston naiset tulevat noihin "kekke-reihin" ottamaan jonkun työn itselleen ja viettämään hauskan iltapäivän. Töitä voi myöskin kysyä haalilla Mrs. Lähteeltä. Joka naiselle ompeluseuran työ, syksyllä sitte pistetään pystyyn komeat myyjäiset.

Lasten iltama on 14 p. tätä kuuta. Tämä tiedonanto ei kuitenkaan ehdi tänne aikanaan, siksi en siitä tarkemmin tee selkoa, samoin en ehdi enää selostaa edeltäpäin iltamaa, jonka toimeenpanee s. a. osasto ja kansallisklubi yhdessä Karjalan kommuunin hyväksi t.k. 21 p. Mainitsen näistä

tilaisuuksista vain siksi, että Toverittaren lukijat tietävät touhuistamme. Näytelmäseuran toimesta esitetään lähitulevaisuudessa koko-illan kappale Acme haalilla, East 9:s katu. En tiedä kappaleen nimeä enkä päivämäärää, mutta tästä tiedotetaan päivälehdistä, joten paikkakuntalaiset saavat aikoinaan tietää.

Tässäpä ne onkin kerrottu yleispiirteet, kun vielä lisää, että kaikissa osaston iltama- ja huvitilaisuuksissa on paljon yleisiä ja seihän se onkin joka keltaista joukkoa jurnuttaa. On heillä sentään "pointinsa" millä he lohduttavat. Eräskin "pointti" on niin huvittavaa laatua, että pistän kirjjeeseeni. Oli nimittäin josakin paikassa puhetta miten vähän sinne keltaiseen sakkiiin jäi, kun vasemmistolaiset pois lähtivät. Tällöin eräs emäntä lohdutti itseään sillä, että jähän sinne toki "hienoinmaat", eli toisin sanoen — turhamaisimmat. Sellaiset "pointit" kuin on "asiakin". Luokkataistelutervehdyksellä.

Alde.

Puolan taloudellinen kurjistuminen

Sotailaitos nielee 80 pros. valtion budjetista.

"Kurier Polski" — vapaamielinen lehti — puhuessaan maansa finanssien ja talouden kurjasta asemasta, arvelee, että sotajoukon ylläpitoon mennee 80 pros. koko valtion budjetista. Sotatoimintatiedot ovat luonnollisesti kukoistaneet ja suuri asetehtas "Polski" on lisännyt kaksinkertaisesti pääomaansa. Mutta työttömyys kukoistaa muilla teollisuusaloilla ja Puola on pakotettu tarjoamaan ulkomaisten riistettäväksi luonnonlähteensä. Niinpä esim. Drohobucin lähteet ovat joutuneet erälle hollantilaiselle yhtiölle, joka on perustettu ranskalaiselle pääomalle ja joka uhkaa valata nekin öljykentät, jotka vielä toistaiseksi ovat puolaisten käsissä.

Puolan proletariaatin olosuhteet ovat ehkä Europan kurjimpia. Hallitus otaksuu, että ollaan pakotettuja pienentämään entistäkin pienemmäksi leipäännoista, mutta sotilasmenoja ei vaan pienennetä. Budjetti vuodelle 1921 sisältää 100 miljardin markan menot ja alkokuksena on ylläpitää 300,000 miestä käsittävää armeijaa senkin jälkeen, kun rauha on solmittu Venäjän kanssa.

THOMAS EDISON JA YLIOPISTOMIEHET

Thomas Alva Edison, kuuluisin keksijä, on ruvennut asettamaan koetukselle Amerikan yliopistonuorison tietomäärän. Jokaisen hänen liikkeestään työtähakevan koululaisen on annettava vastaus eräänlaiseen kyselykaavakkeeseen, johon on sisällytetty 160 kysymystä mitä erilaisimmilta aloilta.

Vastaukset ovat olleet laadultaan sellaiset, että keksijävanhus innostui äskettäin sanomaan Amerikan yliopistolaisia "hämmästyttävän tietämättömiksi."

Muutamit pitävät Edisonin kysymyksillä vanhuudenoikkuna ja vastasivat varmaankin hänelle hyvin mielellään, että yksi hullu kysyy enemmän kuin kymmenen viisasta tietää, ellei Edison itse olisi tunnettu yhdeksi maailman "viisaimmaksi" mieheksi. Kysymykset on tehty sarjottain. Ensimmäisessä sarjassa kysyttiin es-

merkiksi "Kuka oli Cleopatra?" ja "Millä tavoin hän kuoli?" Työnhakijat eivät oikein jaksaneet sulattaa mitä käytännöllistä hyötyä tämänlaisten kysymysten oikeinvastaamisessa on teknillisessä työssä. Saatuaan toisen sarjan kysymyksiä jäivät työnhakijat entistään enemmän ymmälle. Toisessa sarjassa oli m. m. seuraavat kysymykset:

"Kuinka monta värähdystä sekunnissa antavat punaiset säteet? Violettisäteet?"

"Mikä maa omistaa Madagaskarin?"

"Mainitse Idahon rajat?"

"Nimitä kaksi sulkua Panaman kanavalla."

"Missä maassa elävät orangutangit?"

"Nimitä parhain laji säällöklivhiiltä, mitä laivoissa käytetään ja selitä mistä seudusta kivihiliä tulee."

"Missä maassa on suurin prosenttimäärä mustalaisia?"

"Mitä on sägo?"

"Mitä on ramie?"

"Kuka oli Saladin?"

"Mitä on T. N. T?"

"Kuka oli Fabre?"

"Mitkä ovat viisi mantereita yllä kulkevaa rautatietä? Nimitä ne järjestyksessä etelästä pohjoiseen."

"Missä sijaitsevat Ilmarauhaset?"

"Missä sijaitsevat kilpirauhaset?"

"Mitä eroa on pellavalla ja puuvillalla?"

"Nimitä aineet, joista savuton ruuti valmistetaan."

KÖYHALISTÖN SODISTA SAAMA PALKKA

Parisen tuhatta vuotta sitten lausui Tiberius Gracchus, muuan roomalaisen ajan reformaattori, kansalle:

"Italian villipedoilla on luolansa, joihin ne vetäytyvät, mutta niillä urhoillisilla miehillä, jotka Italian asian puolesta vuodattavat vertaan, ei ole muuta kuin ilmaa ja valoa. Vailla asuntoja, vailla peltoja ne vaeltavat paikka toiseen lapsineen ja vaimoineen. Heidän kenraalinsa pilkkaavat heitä kun armeijoihtensa etunenässä ollessaan kiihottavat heitä taistelemaan hautojensa ja kotoisten etujen puolesta. Niissä, joita taisteluun kiihottetaan ei ole tuskin yhtäkään roomalaista, jolla olisi omaa alttaria, enempiä kuin hautoja, joissa heidän esisänsä tuhka lepäisi. Yksityiset sotilaat taistelevat ja kuolevat tuottaakseen rikkautta ja yllälyssyyttä suurille, joita kutsutaan maailman herroiksi. He taistelevat, vaikka heillä itsellään ei ole jalkaakaan maata omissa nimissään."

Kuten sanotti, lausuttiin nämä sanat jo parisen tuhatta vuotta sitten Rooman köyhälistölle. Näitten sanojen julistaja murhattiin rikkaitten ylimysten toimesta, joihin etuja vastaan ne puhuivat. Mikäli sodat yleensä ja kautta aikojen ovat kysymyksessä, ei köyhälistöön näiden niitten seurauksista puhuttaessa Gracchuksen lausunnossa montakaan sanaa tarvitse muuttaa. Ja mitä hänen kohtalonsa tulee, niin Lon hänen seuraajillansa ollut useimmissa tapauksissa pakko jalkaa hänen kohtalonsa.

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiiruhtakoon tilaamaan sen heti!